

РЕДАКЦІЙНІ ПРАВИЛА

Його Преосвященство
GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Єпископ для народів за апостольським дорученням

Праці Книжника Царства дотримуються правил, викладених нижче. Їх наведено тут для того, щоб кожен читач міг знати, як цитуються Святе Письмо та інші авторитетні джерела, чому наводяться ті чи інші джерела і що означають знаки та форми, ужиті на цих сторінках.

СВЯТЕ ПИСЬМО

Письмо ніколи не змінюється. Письмо цитується слово в слово, точно так, як його надруковано в зазначеному виданні, і ніколи не змінюється — за жодних обставин і з жодної причини. Жодне слово, жодна літера, жоден розділовий знак не додається, не вилучається і не змінюється, і всередині тексту не ставиться жодних знаків виділення чи типографських позначок. Якщо надрукований текст, як видається, містить граматичну, орфографічну чи друкарську помилку, його залишають точно таким, яким він є. Письмо святе, і з ним нічого не роблять під приводом його виправлення. Коли єпископ бажає прокоментувати якесь місце, він робить це власними словами, поза цитатою.

Біблії, що використовуються. Англійською мовою Письмо цитується за Біблією короля Якова (King James Version; стандартний текст 1769 р., з апокрифами). Усіма іншими мовами Письмо цитується за усталеним опублікованим виданням Святої Біблії тією мовою, якою читає читач; його ніколи не перекладають наново з англійської. Було докладено всіх зусиль, щоб, де це можливо, цитувати офіційне видання визнаного

біблійного товариства. Скрізь використовувалися видання, що є суспільним надбанням, головним чином для того, щоб уникнути питань авторського права та очікування дозволу на використання видання, захищеного авторським правом. Проте в деяких випадках, коли це було розважливо й необхідно, дозволу просили в біблійного товариства, відповідального за відповідну мову. Видання, ще захищені авторським правом, використовуються з дозволу їхніх видавців — наданого безпосередньо або через оприлюднену видавцем ліцензію, — або, де це дозволяє закон, як добросовісне використання.

Видання зазначається. У кожній цитаті з Письма зазначено видання, з якого її наведено, наприклад «(KJV)» англійською, «(Luther 1912)» німецькою або «(переклад Куліша)» українською.

Нумерація віршів. У деяких Бібліях окремі вірші пронумеровано інакше, особливо в Псалмах. Кожна мова наводить нумерацію своєї Біблії, тож посилання може дещо відрізнятися від англійського посилання на те саме місце.

Слова Христа. Слова Христа разом з їхніми лапками друкуються червоним — так, як їх визначає єпископ. У кількох місцях є суперечка, чи говорить Христос, чи євангелист, як в Івана 3:16; такі місця залишаються чорними.

Книги різного канону. Не всі церкви приймають ті самі книги як Письмо. Книга, яку приймають в одних церквах і не приймають в інших, — як-от книги апокрифів чи канону Ефіопської Православної Церкви Тевахедо — може цитуватися, і її цитування не означає жодного судження про її канонічний статус.

ПОРЯДОК АВТОРИТЕТНОСТІ

Джерела зважуються відповідно до такого порядку авторитетності, від найвищого до найнижчого. Кожного автора чи кожен твір віднесено до найвищої категорії, до якої він може належати; символ віри віднесено до собору, що його ухвалив, за тим винятком, що Апостольський Символ віри віднесено до дев'ятої категорії, а Афанасіїв Символ віри — до одинадцятої.

1. **Слова Христа**, де б їх не було записано в Письмі.
2. **Апостольські писання**: Євангеліє від Матвія; Євангеліє від Івана; 1, 2 і 3 Послання Івана; Об'явлення; тринадцять послань Павла; і 1 і 2 Послання Петра.
3. **Інші писання Нового Завіту**: Євангеліє від Марка, Євангеліє від Луки, Дії, Послання до євреїв, Послання Якова і Послання Юди.
4. **Старий Завіт**, разом з апокрифами в тому вигляді, у якому їх надруковано в Біблії короля Якова 1611 р.
5. **Апостольські отці**, з покоління, що прийшло після апостолів (бл. 95–150 рр. н. е.).
6. **Доникейські отці**, що жили до Нікейського собору (325 р. н. е.).
7. **Нікейські й посленікейські отці**, разом з отцями-пустельниками.
8. **Сім Вселенських соборів**, прийнятих і Сходом, і Заходом, разом із символами та визначеннями, ухваленими кожним із них.
9. **Пізніші собори**, не прийняті водночас і Сходом, і Заходом.
10. **Святі**: писання будь-якої особи, визнаної святою Церквою, східною чи західною, яку не віднесено до вищої категорії.
11. **Віросповідання, катехизми, папські й патріарші документи**.
12. **Літургійні тексти**, як-от давні літургії та Book of Common Prayer.
13. **Історичні християнські письменники**, не зараховані до лику святих.
14. **Давні неканонічні й нехристиянські джерела**, як-от псевдоепіграфи, Кумранські рукописи, Йосиф Флавій і греко-римські історики.
15. **Сучасні наукові дослідження**.
16. **Довідкові видання**, як-от словники й конкорданції, що служать інструментами, а не авторитетами.

ВИБІР ДЖЕРЕЛ

Цитування не означає схвалення. Цитування енцикліки, чи будь-якого твору автора однієї деномінації, чи праці однієї церкви, а не іншої, не означає ні схвалення цієї деномінації чи церкви, ні будь-якої прихильності. Уривок обрано виключно тому, що єпископ визнав саме цей уривок, саме з цього джерела, особливо повчальним щодо розглядуваного питання, і з жодної іншої причини. Він не має наміру ні сприяти будь-якій деномінації, ні перешкоджати їй.

Істина там, де її знаходять. Єпископ вважає, що істина там, де її знаходять. Тому він може цитувати світські джерела, а також твори неканонічні або такі, що й досі є предметом суперечок між церквами. Він робить це тому, що як автор визнав наведений уривок особливо повчальним і переконався, що сказане ним є істиною.

ЦИТАТИ Й ПОСИЛАННЯ

Цитати наводяться дослівно. Слова в лапках — це завжди точні слова цитованого джерела. Джерело ніколи не переказують так, ніби це цитата. Якщо точне формулювання джерела неможливо перевірити, його не цитують.

Трикрапки й квадратні дужки. Трикрапка (...) показує, що цитата починається чи закінчується посеред речення оригіналу або що слова пропущено. Слова у квадратних дужках усередині цитати відтворюються так, як вони стоять у цитованому виданні. До цитати з Письма ніколи нічого не вставляють.

Кінцеві примітки подають повний текст. Кожне авторитетне джерело, цитоване в праці, подано в її кінцевих примітках повністю, точними словами джерела, щоб читач міг прочитати саме джерело, а не посилання на нього.

Посилання. Якщо відступ окремо не зазначено, посилання й оформлення відповідають *Chicago Manual of Style* — методу, загальноприйнятому для богословських та історичних праць того роду, що публікуються тут. Праці Книжника Царства свідомо відступають від нього в таких аспектах і з таких причин:

1. **Займенники, що стосуються Бога, пишуться з великої літери** (Він, Його, Йому), так само як і слова, що належать Йому, як-от «Його правиця». Чиказький посібник зазвичай пише їх з малої літери. Тут їх пишуть з великої з благоговіння.
2. **Неповні цитати зберігають трикрапки.** Чиказький посібник зазвичай опускає трикрапку на початку чи наприкінці цитати. Тут її зберігають, щоб читач завжди знав, коли цитата, і насамперед цитата з Письма, подає не все речення.
3. **Кінцеві примітки подають повний текст кожного цитованого авторитетного джерела,** а не лише посилання. Це робиться для того, щоб читач міг прочитати саме джерело.

4. Слова Христа друкуються червоним, разом з їхніми лапками, за давнім звичаєм Біблій, у яких слова Христа виділено червоним, щоб слова ГОСПОДА вирізнялися.
5. «Господь» щодо Ісуса набирається капітеллю у власній прозі єпископа, але ніколи — всередині Письма, з благоговіння.

Отці Церкви іншими мовами. Коли когось з отців Церкви цитують за англійським виданням, цитату на сторінці іншою мовою перекладено з цього англійського видання й позначено відповідно, наприклад «(перекладено з англійського тексту ANF 1)».

МОВА І СТИЛЬ

Велика літера з благоговіння. Займенники, що стосуються Бога, пишуться з великої літери (Він, Його, Йому), як і слова, що належать Йому в тому самому сенсі, — наприклад, коли сказано, що Христос сидить праворуч Його.

Господь капітеллю. У власній прозі єпископа слово «Господь», коли воно стосується Ісуса Христа, набирається капітеллю — в усіх мовах, писемність яких має великі літери. Усередині Письма цього ніколи не роблять.

Інші великі літери. З великої літери пишуться слова «Царство» (Боже і Небесне), «Книжник Царства», «Письмо», «Церква» (у значенні всього Тіла Христового) і «Святий Дух».

Орфографія і пунктуація. На англійських сторінках використовується американська орфографія. У переліку, розділеному крапками з комою, останній елемент вводиться словами «; і».

Титули. Титули подаються як форми звертання, а не як претензії на становище, і вживаються стримано.

Імена. Святих, пап, патріархів та інших єпископів називають у формі, традиційній для їхньої власної Церкви або звичній у мові читача. Обрана форма не означає переваги жодній із церков.

Переклади. Сторінки іншими мовами, крім англійської, перекладено за допомогою штучного інтелекту, і авторитетним є англійський текст. Див. [Примітка щодо перекладів і щодо влади](#).

САЙТ

Зображення. Показуються лише зображення, що є суспільним надбанням або поширюються за вільною ліцензією, яка дозволяє таке використання, і кожне з них має підпис і зазначення джерела.

Нумерація, дати й редакції. Публікації нумеруються й датуються. Постійні сторінки можуть виправлятися на місці, а на виправленій сторінці може зазначатися дата її останньої редакції, щоб читач знав, яку версію він читає.

Виправлення. Читачів, які знайдуть помилку, і насамперед помилку в цитаті з Письма, просять написати на адресу, зазначену на головній сторінці. Помилки виправляються.

СКОРОЧЕННЯ

KJV	Біблія короля Якова (King James Version; стандартний текст 1769 р.)
ANF	<i>Ante-Nicene Fathers</i> , за ред. Александера Робертса і Джеймса Дональдсона, з подальшим номером тому
NPNF2	<i>Nicene and Post-Nicene Fathers</i> , друга серія, за ред. Філіпа Шаффа і Генрі Вейса, з подальшим номером тому
Easton	Бертон Скотт Істон, <i>The Apostolic Tradition of Hippolytus</i> (1934)
н. е.	нашої ери; лат. <i>Anno Domini</i> — року нашого Господа
бл.	близько; лат. <i>circa</i>

Остання редакція: 7 жовтня 2026 р.

